

Tožba učiteljice lepopisa

Ljubi učitelji, vaščani,
vsi stariši in farani,
kaj bo z našo to mladino,
vse bi radi na brzino?

Bolj ponavljam vsaki dan:
»Piši zbrano in počasi,«
vse besede so zaman,
danes so drugačni časi.

Oni pišejo le urno,
ne do črte – krepko čez,
ne zanima jih sigurno,
če je kakšna packa vmes.

Kracajo radi kar po svoje,
sploh pravil se ne drže,
gluhi vsi za nauke moje,
kot pisali bi miže!

O od a-ja se ne loči,
i-ju pikica tam manjka,
kdaj velika črka vskoči
pa ostaja jim uganka.

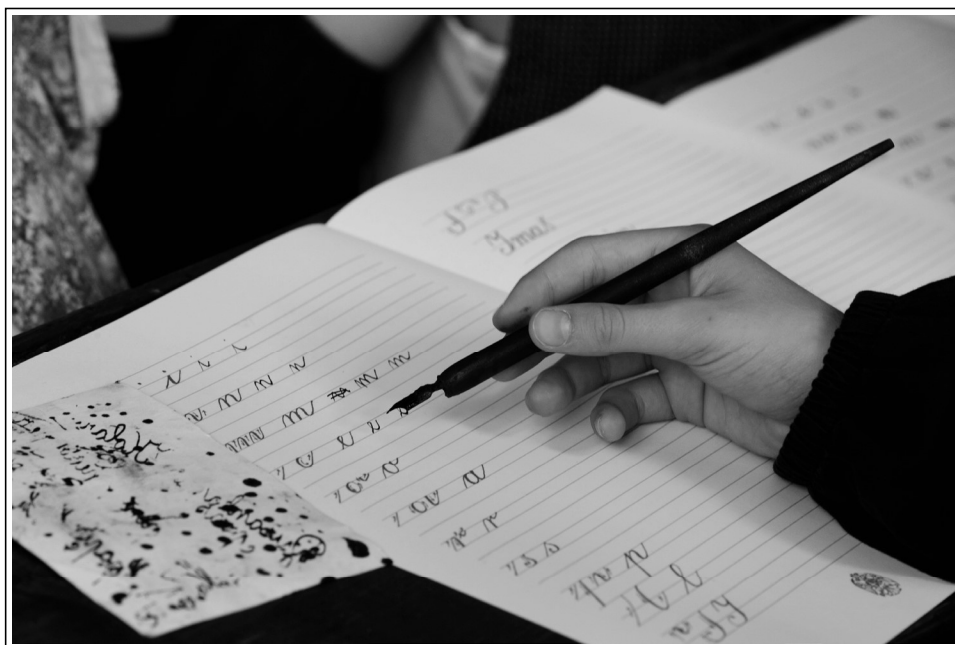
Pero držijo kakor žlivo,
pol ga močijo v črnilo,
mažejo si prste in betico,
če že prej se ni polilo.

Res ne znam jim pomagati,
zdaj želim si eno le,
da vsaj za sabo znali bi prebrati,
kar zapišejo roke.

Gospodična učiteljica *Terezija Zvon*,
Mateja Pušnik



*"Kaj bo z našo to mladino?"
(SŠM, fototeka, foto: Urška Boljkovac).*



*"Kracajo radi kar po svoje, pero držijo pa kot žlico."
(SŠM, fototeka, foto: Urška Boljkovac).*